

Tea Stilton

ENCANT

LA MÀGIA DELS RECORDS

Estrella Polar

Tea Stilton

ENCANT

LA MÀGIA DELS RECORDS

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos: Margherita Banal i Alessandra Berello / Atlantyc S.p.A.

Col·laboració editorial: Silvia Sacco Stevanella

Coordinació editorial: Patrizia Puricelli i Daniela Finistauri

Editing: Viviana Donella

Direcció artística: Francesca Leoneschi

Coberta: Antonio de Luca

Disseny gràfic: Mauro De Toffol i Alice Iuri / theWorldofDOT

Disseny de personatges: Silvia Bigolin

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Silvia Bigolin (disseny)

i Christian Aliprandi (color)

Il·lustracions de la història: Silvia Bigolin (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Coordinació artística: Andrea Alba Benelle

Grafisme: Michela Battaglin i Federica Fontana

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Incanto. La magia dei ricordi*

© de la traducció: 2019, Maria Llopis Freixas

© 2017 - Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

© 2019, Editorial Planeta S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: març del 2019

ISBN: 978-84-9137-762-7

Dipòsit legal: B. 3.266-2019

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

LA MÀGIA DE L'ESTIU

A l'*Acadèmia Reial d'Encant* es respirava un aire nou. Als passadissos les veus dels estudiants ressonaven alegres, els vestits eren més *lleugers* i de coloraines, i tots semblaven contagiats per una energia que gairebé et feia venir ganes de ballar...

Havia arribat l'estiu!

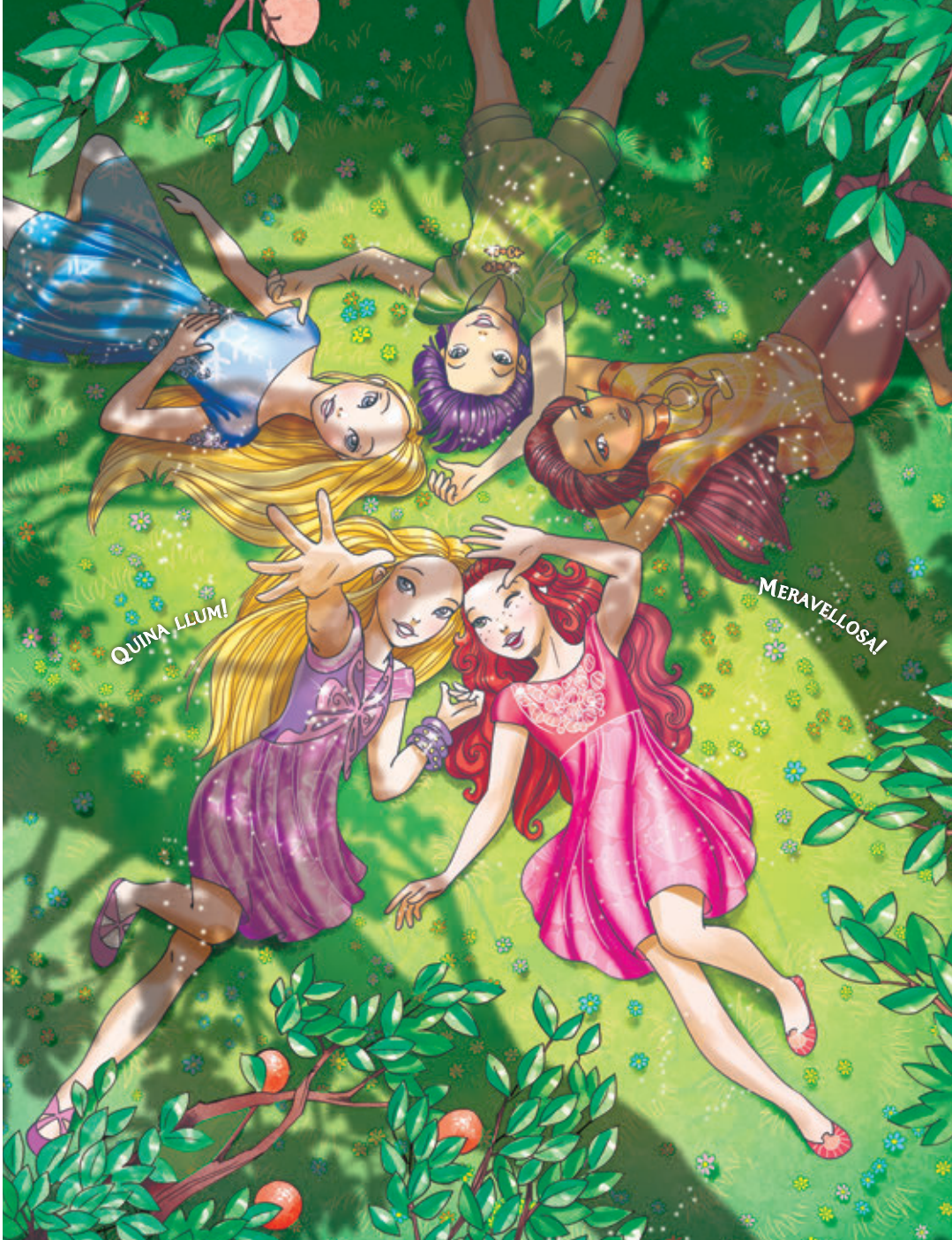

—Amb aquest sol tan brillant no us fa l'efecte que podríem derrotar l'EGOR per sempre? —va preguntar la princesa Diamant, mirant el cel tota confiada. —Sí —va contestar la seva germaneta YARA ajaguda al seu costat al prat—. Amb una llum tan forta fins i tot el seu Exèrcit d'Ombres es dissoldria en un fil de fum!

—Seria preciós... —va sospirar la Kalea—. Podríem ser cinc estudiants com les altres i deixar de preocupar-nos pel futur d'Encant...

—Vinga, noies, deixeu de somiar despertes —va intervenir la SAMAH, la més gran de totes cinc—. Ja sabeu prou bé que no podem renunciar a la nostra missió de Guardianes!

Encant era una terra afectada per una màgia antiga i misteriosa: el Poder d'Encant. Un poder que havia nascut en un temps ja oblidat, gràcies a un encanteri del llegendari Mag de l'Alba. Durant anys aquest poder havia reposat en la natura,

QUINA LLUM!

MERAVELLOSA!

però ara l'havia despertat un nou **ATAC** malvat i havia triat Cinc Guardianes de cor pur per defensar el bé: la Samah, la Kalea, la Nives, la Diamant i la Iara! Elles eren les úniques que podien aturar els atacs de l'Egor, el pèrfid Mag Fosc que amenaçava la serenitat i la pau del seu món.

AQUELLA MISSIÓ FORMAVA PART DEL SEU DESTÍ.

—Prou de pensar en l'Egor! Concentrem-nos en coses més alegres —va exclamar la Diamant, mirant-se els braços, on dringaven tres braçalets decorats amb **pedres* precioses***—. Per exemple: quant creieu que trigarà la meua pell a perdre aquest to tan *pàl·lid?*

—No entenc per què t'importa tant! A mi, la nostra pell del color de la llet m'agrada molt! —va comentar la **Nives**, la seva bessona.

La Iara va dir a la Diamant:

—Vés amb compte no se't cremi el nas com l'any passat! Al final no volies sortir de l'habitació!

Llavors es va posar una **FLOR** vermella sobre la punta del nas i amb una ganyota desesperada va imitar la seva germana:

—Oh, no, ajudeu-me! No em podeu veure així!

—Molt divertit! —va remugar la Diamant.

Però les altres germanes, en sentir la Iara, van esclafir a riure, i aquella rialla, juntament amb el cant dels ocells i el so de les cigales, era la banda sonora perfecta per a aquell

dia d'inici d'estiu.

En aquell moment, la Samah va notar que algú se'ls acostava.

—Mireu, noies, és la...

—Sí, sens dubte, la Lisabel! —va somriure la Iara, quan la noia va picar sense voler amb una mà una **princesa** que passava pel seu costat.

La Lisabel era la princesa més pocatraça de tota l'acadèmia i ella i les germanes eren molt amigues. Totes sis passaven sovint les tardes lliures d'estudi entre berenars, jocs i passejades.

La Lisabel va arribar fins a **elles** corrent i es va aturar per recuperar l'alè. Després va assenyalar un grup d'estudiants reunits sota la pèrgola i va dir:

—Estàveu aquí! Heu de venir amb nosaltres... estem jugant al joc de les imitacions!

—**Fantàstic!** —va exclamar la Iara—. M'encanta!

Llavors es van dirigir totes cap on eren els companys. Entre ells també hi havia l'**Alexander**, el príncep que feia bategar el cor de la Kalea.

Així que la va veure arribar, a la seva cara es va dibuixar un gran somriure, al qual ella va contestar amb un gest tímid.

—*Hola, Kalea*—li va dir, anant cap a ella—. Et queda molt bé aquest vestit, estàs molt maca.

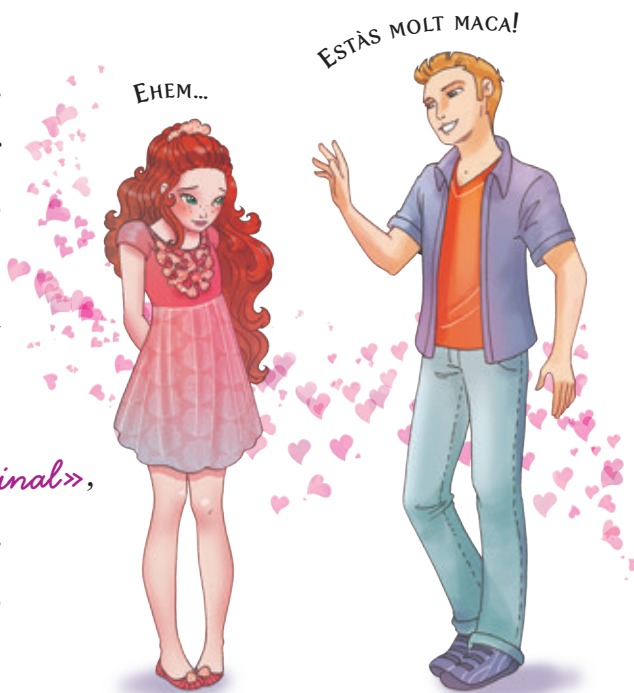
—Ehem... jo...—va balbucejar la *Kalea*.

—Perdona, què has dit? No t'he sentit...—va preguntar l'Alexander.

—Doncs... que gràcies—va murmurar la Kalea, abaixant els ulls cap al vestit—. En realitat, és... el meu vestit preferit!

«Ostres, quina resposta més original»,

va pensar poc després, arronsant les espatlles.

—Mira, li toca a en Marl! —va somriure l'Alexander, assenyalant el centre del cercle.

El príncep, famós per la seva gran **SIMPATIA**, va començar a caminar amb un posat fatxenda, allargant el coll i amb una ganyota a la cara.

La Iara va alçar la mà:

—Ho sé, ho sé! És Madame Plumage!

Tots van esclafir a riure.

En efecte, la **SEVERÍSSIMA** professora de Comportament i Bones Maneres feia aquells gestos més aviat rígids i la imitació li anava com anell al dit!

—No, no és ella —va contestar en Marl rient.

La Lisabel va dir tot seguit:

—Potser necessites una mica més d'informació: no és una imitació dels professors, sinó dels **ANIMALS DEL BOSC!**

—És una grua dels pantans! —va suggerir una noia.

—Una garsa de tres plomes! —va provar una altra.

—És un camallarg de bosc!

Això ho havia dit la **REINA**, una princesa molt bonica amb un somriure que escampava espurnes.

—E-exacte! —va balbucejar en Marl, emocionat només de veure-la.

—Em fa l'efecte que en Marl l'hauria fet guanyar de qualsevol manera! —va comentar la Iara, amb una mica de gelosia.

—Jo també ho crec —va dir la **SAMAH**—. I diria que no és l'únic! Mireu els altres...

També l'Alexander, va pensar la dolça Kalea, semblava que només tenia ulls per a la Reina.

—Visca, ho he endevinat! —va exclamar la bella **princesa**—. Ara em toca a mi!

—Endavant, Reina! —la va animar tothom.

La princesa va fer una petita reverència, va anar cap al centre del cercle i va començar a fer una imitació molt graciosa, amb *refilets* desafinats i unes passes feixugues, com un animal malgirbat. Era tan bonica i estava tan segura d'ella mateixa que podia fer els moviments més horrorosos sense perdre ni un xic de la seva *bellesa!*

—Ara entenc per què els agrada a tots: és realment molt simpàtica! —va exclamar la Iara.

—Sí, podria ser una actriu còmica —va afegir la *Nives*.

—I tant, és molt divertida!
—va comentar la Samah.

L'Alexander reia amb ganes i continuava aplaudint:

—Ha, ha, ha! Ets fantàstica, Reina! Continua així!

—*Gràcies, Àlex!*—va dir la Reina mentre regalava al príncep un somriure blanc com la neu.

—Àlex?!—va repetir la Kalea en veu baixa—.

Què volen dir aquestes confiances?

Les seves germanes es van girar cap a ella.

—Ai, ai, no deu ser que n'estàs una mica gelosa?

—la va burxar la *Diamant*.

—De cap manera! —va contestar la Kalea.

Va arronsar les espatlles i va intentar ignorar els aplaudiments cada cop més entusiastes de l'**Alexander**.

Però va notar una sensació nova.

L'estómac se li va estrènyer com un drap moll, les cames se li van fer com de mantega i notava el **C♥R** com un tió ardent... Potser les seves germanes no estaven del tot equivocades: n'estava gelosa!

Per desgràcia, una altra persona estava observant l'escena i se'n va adonar: **la pèrfida Ària!**